

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 190/2013
19.12.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. М.Б., због кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. Ц.М., поднетом против правноснажних пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 2579/12 од 23.05.2013. године и Вишег суда у Шапцу К 36/12 од 13.03.2013. године, у седници већа одржаној 19.12.2013. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окр. М.Б., поднет против правноснажне пресуде Вишег суда у Шапцу К 36/12 од 13.03.2013. године, која је преиначена правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 2579/12 од 23.05.2013. године, а која је потврђена пресудом истог суда Кж3 29/13 од 04.10.2013. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу К 36/12 од 13.03.2013. године окр. М.Б. ослобођен је од оптужбе за кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ.

Истом пресудом окр. Д.Н. ослобођен је од оптужбе за кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246а. став 1. КЗ.

Одлучујући о жалби Вишег јавног тужилаштва у Шапцу, Апелациони суд у Београду је пресудом Кж1 2579/13 од 23.05.2013. године уважењем жалбе, преиначио првостепену пресуду у погледу правне оцене дела и одлуке о кривичној санкцији тако што је окр. М.Б. огласио кривим за кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осудио га на казну затвора у трајању од шест месеци, а окр. Д.Н. огласио кривим за кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана

246а. став 1. КЗ и изрекао му новчану казну у одређеном износу од 100.000, динара.

Одлучујући о жалби браниоца окр. М.Б., Апелациони суд у Београду, као суд трећег степена, пресудом КжЗ 29/13 од 04.10.2013. године одбио је жалбу као неосновану и потврдио пресуду Апелационог суда у Београду Кж1 2579/13 од 23.05.2013. године.

Бранилац окр. М.Б. поднео је Врховном касационом суду захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 2579/13 од 23.05.2013. године и Вишег суда у Шапцу К. 36/12 од 13.03.2013. године, због повреде закона, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи пресуду Апелационог суда у Београду Кж1 2579/13 од 23.05.2013. године тако што ће окривљеног М.Б. ослободити од оптужбе или да исту укине и предмет врати на поновну одлуку.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Према наводима захтева првостепеном и другостепеном пресудом повређен је закон јер је чињенично стање које је утврђено у првостепеном поступку и прихваћено у другостепеној пресуди засновано на доказу на коме се не може заснивати, чиме бранилац указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП.

Осим тога, бранилац у захтеву наводи и да је другостепени суд погрешно амфетамин прогласио за опојну дрогу, иако у време извршења дела он то није био, тако да је другостепени суд применио закон који се не може применити, што представља повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Исте повреде закона истицане су и у жалби изјављеној против другостепене пресуде, а Апелациони суд је, као суд трећег степена, одлучујући о жалби браниоца окр. М.Б., нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе на странама 4, 5 и 6 образложења пресуде КжЗ 29/13 од 04.10.2013. године

дао веома детаљне и јасне разлоге које Врховни касациони суд у свему прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 491. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

**Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.**

**Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.**